

кастряме клоните, ще се забави раждаемостта за 2—3 години. Въ джбовото каченце може да се смънява често горния пласт земя, като надолу, между корените, разравяме внимателно съ лостъ и въ дупките наливаме вода съ нова торна пръстъ. Така се подхранва растението.

За да има правиленъ растежъ и изобиленъ плодъ нужно е, преди всичко, изобилно хранене (торене). Освенъ естественъ оборски торъ, за лимона препоръчватъ прегорълъ или разбитъ въ вода птичи торъ, сушена кръвъ, силитра, и мн. др. изкуствени торове.

### Лъкуване на заболѣли лимони.

Лимонътъ, отгледванъ въ саксии, е изложенъ на много неприятности и заболѣвания. Често лимонътъ боледува, като листата му пожълтѣватъ и окапватъ. Пожълтяването на листата се дължи на много причини. Най-често това става когато сѫдътъ, въ който е посадено дръвчето, е малъкъ, а ако саксията (каченцето) не е малка, трѣбва да се обърне внимание върху пръстъта и корените, които, ако сѫ сгъстени и сѫ изчерпали хранителните сокове, трѣбва да ги поочистимъ и да се смѣни пръстъта.

Листата жълтѣятъ и опадатъ и отъ недостатъчно поливане презъ зимата, а така сѫшо и отъ нееднаквото затопляне на въздуха въ стаята, кѫдето пазимъ лимона. Силно затопления и сухъ въздухъ не е благоприятенъ за лимона, който иска топло влаженъ въздухъ и провѣтряване. Хубаво е отъ време на време листата на лимона да се окѫпватъ (измиватъ) съ чиста и прѣсна вода. Листата се задушватъ отъ наструпаната върху имъ прахъ.

Голѣми неприятели на лимона сѫ щитоносните лимонови вжшки. Тѣзи вредни паразити нападатъ обикновенно долната страна на лимоновия листъ и върховете на младите и зелени клончета. Заразения лимонъ, ако не се взематъ мѣрки, въ скоро време може да изсъхне. Чистенето на лимона отъ въшките състава съ гѣста сапунена вода, а по сигурно като се